

at de fandt en saadan Ordning ufyldstgørende.

Det er jo rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at det ikke er nogen større Reform, her tilsigtes, vel at mærke, naar vi ser det i Belysning af det, der nu efterhaanden er blevet den almindelige Opfattelse, nemlig at hele Reformen munder ud i, at de studerende ved Landbohøjskolen fremtidig paa $2\frac{2}{3}$ Aar skal have det samme Kundskabsstof, som de hidtil har tilegnet sig paa $1\frac{2}{3}$ Aar, at hele Reformen bestaar i, at de skal have et Aar mere til at fordøje Kundskabsstoffet i. Men turde det da egentlig ikke være et Udtryk for, at Reformen, som den her foreslaas, er utilfredsstillende? Peger det dog ikke netop imod en Ordning som den, der er foreslaaet af Undervisningsraadets Mindretal, med et tilstrækkelig langt Kursus for de teoretisk studerende til at bibringe dem en teoretisk Undervisning, der staar Maal med, hvad Tiden og Udviklingen kræver, og samtidig give et tilstrækkelig langt Kursus for Landbrugspraktikerne? Jeg maa blot i Anledning af en Udtalelse fra den højtærede Minister gøre den Bemærkning, at efter Undervisningsraadets Mindretals Forslag, som Tilsynsraadet enstemmigt har givet sin Tilslutning, er det ikke Hensigten at indlemme det korte Kursus i det udvidede Kursus; det er Meningen at opretholde det nuværende Kursus ubeskaaret i omdannet Form, saaledes at de studerende ikke overlæsses, og samtidig oprette forsøgsvis et udvidet Kursus af $3\frac{1}{2}$ Aars Varighed.

Jeg har erkendt, at Sagen i en vis Henseende foreligger vel forberedt; men jeg har gjort opmærksom paa, at indenfor Kommissionen gik Repræsentanterne for det teoretiske Landbrug til den ene Side, og Repræsentanterne for det praktiske Landbrug til den anden Side, og netop under de Omstændigheder er det, jeg mener, at hele Sagen tiltrænger en saglig, kritisk Prøvelse som den, der kan finde Sted her paa Rigsdagen. Og naar den højtærede Landbrugsminister udtaler sin Tillid til, at man ogsaa fra Landbrugspraktikernes Kreds vil give den Reform Tilslutning, som er holdt for Øje ved Bevillingen paa Finanslovsforslaget, ser jeg ikke rettere, end at den højtærede Minister maa være stærkt opfordret til snarest muligt at fremsætte et dertil sigtende Lovforslag; thi saa vil dette undergaa en Skæbne paa Rigsdagen, der vil være ensbetydende med, hvad den højtærede Minister, set under sin Synsvinkel, egentlig vilde betragte som en Sejrsang. Jeg maa vedblive at hævde, at den Sag bør

ordnes ved et særligt Lovforslag, et saadant vil være overordentlig let at affatte, og det vilde kunne foreligge og behandles, uden at dertil behøvede at medgaa særlig lang Tid.

la Cour: Jeg tror ikke, den højtærede Indenrigsminister har været rigtig heldig med dem, han har faaet til at hjælpe sig med at lave Forskrifter for Maksimalpriser og Udførselsforbud, og hvad videre dertil hører. Den højtærede Minister omtalte, at det med Hensyn til Kartofler, som var en saa udmærket Menneskeføde og Kvægføde, vilde være galt at give Udførselstilladelse eller Tilladelse til, at de blev anvendt i Brænderier. Men naar nu en Egn har langt flere Kartofler, end den bruger, og der findes Brænderier i samme Egn, var det dog rimeligt at tillade deres Anvendelse hertil, thi det er ikke absolut givet, at alt, hvad Kartoffelavlens har ydet, er tabt som Kvægføde, selv om Kartofflerne er blevet anvendt til Brændeovnsbrænding; derved fremkommer et Produkt, der kan anvendes til Kvægfoder. Hvad det angaar at sende Kartofler fra disse Egne bort til andre Egne, for at de der kunde tjene til Kreaturfoder, maa vi huske paa, at om Vinteren er det overordentlig vanskeligt at sende dem bort, da Frostens saa uhyre let kan ødelægge dem. Desuden tror jeg heller ikke, at Folk ynder at købe Kartofler som Kraftfoder; thi Kartoffelens Opbevaring er langt vanskeligere end almindeligt Kraftfoders.

Naar den højtærede Minister taler om Produktionsprisen, maa jeg sige, at der er flere af de Genstande, hvorpaa der er sat Maksimalpris, hvor Produktionsprisen har været højere end den Maksimalpris, der er blevet sat. Med Hensyn til Priser paa Landbrugsprodukter har vi, som er gamle i Landbruget, jo mange Gange oplevet, at vi fra Udlandet er blevet hjemsøgt med meget smaa Priser for Produkter, der er indførte her i Landet for at konkurrere med vore egne Produkter; der er sat en saa lav Pris, at den har ligget under den Produktionspris, vi selv har haft paa vedkommende Vare. Det har vi maattet bære. Nu kommer der en Konjunktur, hvor Udlandets Pris bliver høj, og saa bliver det nægtet Landmændene at nyde Gavn af den højere Pris, der kunde faas, og som Udlandet dikterer. For Resten vil jeg sige lige overfor den højtærede Minister, at da vi talte om Fastsættelsen af Maksimalpriser, udtalte den højtærede Minister vistnok — jeg har ikke Rigsdagsforhandlingerne ved Haanden —, at der var visse Produkter, om hvilke vi ikke kunde vente andet, end at det udenlandske Marked